

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hvammstanga-hrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51/1974 til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð sama efnis nr. 135 1. mars 1978.

Félagsmálaráðuneytið, 20. júlí 1981.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 484.

5. ágúst 1981.

REGLUGERÐ

um búfjárhald í Dalvíkurkaupstað.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Búfjárhald utan lögbýla (nautgripa, hrossa, svína, sauðfjár geita, alifugla) er óheimilt innan lögsagnarumdæmis Dalvíkur, nema með sérstöku leyfi bæjarráðs.

2. gr.

Sá sem hyggst sækja um leyfi samkv. 1. gr. skal senda um það umsókn til bæjarráðs. Í umsókninni skal gera grein fyrir fjölda búfjárins, sem óskað er leyfis fyrir, hvernig geymslu þess skuli háttað og öðru. er máli kann að skipta. Leyfisveiting fyrir hesta og sauðfé er háð því, að umsækjandi sé félagi í viðkomandi félagssamtökum hestamanna eða fjáreigenda og skal vottorð þess efnis fylgja umsókninni.

3. gr.

Nú telur bæjarráð að skilyrði til búfjárhalds séu fyrir hendi og getur það þá veitt leyfi, sem bundið er við tiltekinn hámarksfjölda. Veitt leyfi til búfjárhalds skuldbindur þó Dalvíkurbæ ekki til þess að sjá leyfishöfum fyrir beitolandi handa búfé né veita þeim aðra aðstöðu til búfjárhaldsins. Leyfið er veitt til óákveðins tíma, en er uppsegjanlegt með árs fyrirvara miðað við 1. júní ár hvert. Leyfið er háð gildandi reglugerð um búfjárhald á hverjum tíma og er gefið út á nafn og er ekki framsetlanlegt.

4. gr.

Bæjarráð getur ákveðið að greiða skuli gjald fyrir veitt leyfi til búfjárhalds. Má ákveða gjald fyrir hvern grip, sem leyfi er veitt fyrir, eða ákveðna upphæð fyrir hvert leyfi.

5. gr.

Sá sem fær leyfi til búfjárhalds samkvæmt reglugerð þessari skal hafa búféð í öruggri vörslu og ber hann ábyrgð á öllu því tjóni, sem það kann að valda þriðja aðila.

6. gr.

Ef leyfishafi brýtur reglugerð þessa um meðferð búfjárins skal hann sæta skriflegri áminningu við fyrsta brot, sé um ítrekað brot að ræða má afturkalla leyfið og

getur þá umsjónarmaður hlutast til um að búféð sé tekið úr vörslu eiganda og er heimilt að selja það á opinberu uppboði eða slátra því. Þannig má og fara með búfé sem ekki hefur verið fengið leyfi fyrir.

7. gr.

Enginn má hafa búfé nema hann hafi hús fyrir það, sem samræmist kröfum heilbrigðisreglugerðar. Leyfishafi ber einn ábyrgð á því að hann hafi beitiland handa búfé sinu á sumrum og fóður að vetri svo og allri meðferð búfjárins. Ef búfjáreigandi vill láta búpening ganga úti að vetri eða beita búfé skal það því aðeins heimilt að búféð sé í öruggri vörslu.

II. KAFLI

Um sauðfé.

8. gr.

Félagssamtök fjáreigenda tilnefna trúnaðarmenn, sem í samvinnu við umsjónarmann skal fylgjast með, að leyfður fjöldi sauðfjár fari ekki yfir sett hámark og umsækjendur hafi hús og möguleika til fóðuröflunar og aðra nauðsynlega aðstöðu.

9. gr.

Óheimilt er að hafa sauðfé neðan fjallsgirðingar á tímabilinu 15. júní til 1. sept. nema með sérstöku leyfi umsjónarmanns og skal slíkt leyfi vera skriflegt. Skilyrði má setja í leyfið, sem þykja nauðsynleg.

10. gr.

Heimilt er umsjónarmanni að láta smala og reka til afréttar fé sem er neðan fjallsgirðingar eftir 15. júní og ekki er leyfi fyrir samkvæmt 2. gr. Lausagöngufé má reka fyrir til afréttar. Eigendur slíks fénaðar má krefja um allan kostnað sem af smölun hlýst.

11. gr.

Skyldir eru fjáreigendur að gera fjallskil fyrir allt vetrarfóðrað fé, nema sannanlegt sé að féð hafi verið rekið á aðra afrétt eða gengið í öðrum sumarhögum og getur umsjónarmaður krafist vottorðs þar um. Sá sem fóðrar fé fyrir aðra ber ábyrgð á fjallskilum og búfjárhaldi fyrir það. Vorsmölun er ekki skyld. Að öðru leyti fer um fjallskil samkvæmt fjallskilareglugerð Eyjafjarðarsýslu, nr. 310/1973.

III. KAFLI

Um hestahald.

12. gr.

Félagssamtök hestamanna tilnefna trúnaðarmann, sem í samvinnu við umsjónarmann skal fylgjast með því að leyfður fjöldi hesta fari ekki yfir sett hámark og umsækjendur hafi hús, möguleika til fóðuröflunar og aðra nauðsynlega aðstöðu svo sem beitiland.

13. gr.

Skyldir eru hestamenn að annast og kosta smölun hesta sinna af afréttinum. Sá sem fóðrar hesta fyrir aðra, ber ábyrgð á búfjargjaldi fyrir þá. Smölun hesta af afrétti til réttar skal fara fram fyrir 20. nóvember ár hvert. Að öðru leyti fer um smölun hrossa samkvæmt fjallskilareglugerð Eyjafjarðarsýslu, nr. 310/1973.

IV. KAFLI

Um byggingar búpeningshúsa o. fl.

14. gr.

Byggingar búpeningshúsa eru aðeins leyfðar á skipulögðum búpeningssvæðum, sem bundin eru í aðalskipulagi bæjarins. Bæjarráð eða byggingarnefnd gerir tillögur til bæjarstjórnar um veitingu byggingarlóða.

15. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið bann við öllu búpeningshaldi innan ákveðins svæðis bæjarlandsins, er nái út fyrir hin skipulögðu byggingarsvæði ef þurfa þykir. Geymsla búpenings á erfðafestulöndum þar sem leyft er skv. framansögðu skal því aðeins heimil, að girðingar umhverfis þau séu örugglega fjárheldar.

16. gr.

Nú hvílir sú skylda á einstaklingum og félögum hesta- og fjáreigenda, að þeir beri áburð á þau beitilönd, er þeir hafa leigð til beitar, í þeim tilgangi að viðhalda og bæta beitarþol landsins. Þá gæti þeir þess, að löndin verði aldrei ofbeitt.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

17. gr.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðisreglugerðar, kafla XVII um peningshús, búrekstur og skepnuhöld.

18. gr.

Búfénaður, svo sem hestar, nautgripir og sauðfé, sem látinn er ganga laus í bænum, gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar skal lögreglustjóri láta handsama og taka í vörslu. Ennfremur geta þeir sem fyrir ágangi verða látið handsama ágangsfénað, en þeir skulu skýra lögreglustjóra frá því tafarlaust. Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun hans, fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir og má láta selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina eða eigi er vitað um eiganda innan hæfilegs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt. Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta það tjón, er búféð hefur valdið. Ef um ítrekað brot verður að ræða á lausagöngu búpenings varðar það sektum og leyfissviptingu.

19. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 2 500.00. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

Ákvæði til bráðabirgða.

Allir þeir, sem við gildistöku reglugerðar þessarar eiga eða hafa í umsjá sinni búfé, sem fellur undir reglugerðina, skulu innan 6 mánaða frá gildistöku hennar hafa tilkynnt um búfjárhald sitt, og sótt um leyfi, ella fellur niður heimild þeirra til þess að halda búfé.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Dalvíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 23. maí 1964 um búfjárhald í kaupstöðum og kaup-túnum til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. ágúst 1981.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

28. júlí 1981.

Nr. 485.

SAMÞYKKT

um hundahald á Dalvík.

1. gr.

Hundahald utan lögbýla er bannað í bænum að undanteknum leiðsöguhundum til hjálpar blindu fólki og leitarhundum til aðstoðar björgunarsveitum.

2. gr.

Bæjarstjórn er þó heimilt að veita einstaklingum búsettum í bænum undanþágu til hundahalds að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Hundurinn skal skráður á skrifstofu bæjarins. Þar fær eigandi afhenta merkta plötu sem jafnan skal vera í ól um háls hundsins. Á plötuna skal grafið Dalvík og númer.

Við skráningu skal hundeigandi undirrita yfirlýsingu um að hann skuli í einu og öllu fara með hund sinn eftir fyrirmælum samþykktar þessarar eins og hún er nú eða kann síðar að verða.

2. Skytt er hundeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu vátryggingarfélagi, þannig að tryggt sé að trygging taki til alls tjóns, sem hundur kann að valda án nokkurra óeðlilegra skilyrða að mati bæjarstjórnar.
3. Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, sem hefur fullt vald yfir honum. Eigi er heimilt að hafa með sér hund þó í taumi sé, inn í skólahús, almennar skrifstofur, samkomuhús, leikvelli eða verslanir, svo og starfsstöðvar hverju nafni sem nefnast, þar sem úrvinnsla, meðferð eða geymsla matvæla á sér stað.
4. Hundaeigendum er skytt að sjá svo um að hundar þeirra raski eigi ró manna né verði þeim til óþæginda.
5. Skilyrði fyrir hundahaldi í húsum þar sem íbúðir eru fleiri en ein er, að allir húsráðendur húss samþykki slíkt. Skal leggja fram skriflegt samþykki þar um við skráningu hunds, er gildi þar til bæjarstjórn berst skrifleg afturköllun frá einhverjum húsráðenda.
6. Til að standa straum af kostnaði bæjarsjóðs af skráningu og eftirliti með hundum, skal árlega greiða leyfisgjald til bæjarsjóðs fyrir þá hunda, sem undanþága er veitt fyrir. Gjaldið greiðist fyrirfram við skráningu hundsins til 1. júlí og síðan árlega á sama tíma. Bæjarstjórn ákveður upphæð þessa gjalds í upphafi hvers árs.